

نامه

دانشوران ناصری

دشوح حال

ششصد تن از دانشمندان نامی

حوزه مطبوعاتی دارالفنون

مکتبہ متحفی خاصہ
بیانیۃ الظیف بعیداً (الله) الحمد علی

نامہ

کتابخانہ تخصصی علوم حدیث
شماره ثبت: ۷۶۳ +
تاریخ: ۱۴۲۴
شارہ مدرس:

دانشوران ناصری

در شرح حال شخصیت از دانشمندان نامی
نوشتہ :

جمعی از فضلاء و دانشمندان دوره قاجار

جزء هفتم

چاپ دو

ناشرہ

موسسه مطبوعاتی دارالفنون
«قم»

صاحب روضات الجنات در ترجمه علامه زمخشری گفته: و نام ابوالمؤید ملقب با خطب خوارزم موفق بن احمد بن ابی سعید است؛ نه محمد چنانکه صاحب رجال زعم برده و این موفق بن احمد صاحب فقه و ادب و حدیث و خطب و اشعار و کتابی در مناقب اهل بیت اطهار است سلام الله علیہم، و علام مؤیدی طبیعی در نعته الوعاۃ فی طبقات النحواء گفته: که وی در سال پانصد و شصت و هشت از سرای فانی در گذشت و مقصود صاحب رجال در عبارت جامع روضات که گفته است در اسم اخطب خوارزم بخطاب فتم و بجای موفق محمد نگاشته محدث نیشابوری میرزا محمد اخباری متاخر است که در کتاب رجال خود اخطب خوارزم را در باب محمدین عنوان کرده، و همانا از بابت اشتر اکن کنیت و نسبت و منصب خطابات نام اخطب خوارزم را بنام ابوالمؤید خوارزمی اشتباه نموده چه اسم ابوالمؤید خوارزمی که هم از مشاهیر نجارین علماء عصر مستعصم خلیفه عباسی است محمد بوده؛ و بیکسال قبل از قتل خلیفه و استیلا و تاقار بر بغداد وفات یافته، و از مردم خوارزم بود و شغل خطیبی نیز مدتی داشته و در زمانی که غولان مغولستان سلطان محمد خوارزم شاه از تخت پادشاهی ممالک اسلام؛ از عاج^(۱) کردند و بر قلمرو او عموماً و بر خطا خوارزم خصوصاً دست یافتند این ابوالمؤید محمد خوارزمی بقضاء خوارزم منصب گردید، و بعد از مدتی این منصب را از کراحت اختلال^(۲) تر کر که گفت چنانکه در جواهر مضیمه تأییف شیخ عبد القادر بن محمد حنفی وغیرها مذکور است سیداجل استاذ الاستاذه و نقadel الجهابذه^(۳) فخر الحفاظ الكابرین، و ذخر الفحول^(۴) المعاصر بن امیر حامد حسین الهندي صاحب عبقات الانوار في امامه الائمه الاطهار در مجلد سادس از کتاب مستطاب عبقات که آن مجلدرا در کلام بر حدیث شریف تشییه تلفیق و تصنیف نموده است، و بر منکرین ثبوت و صحت روایت آن که بعضی از متاخرین محدثین اهل سنت و جماعت میباشند انکار شدید آورده، و حدیث تشییه را خود از طرق اهل سنت و جماعت باعلى درجه اثبات رسانیده، و از جمعی کثیر و جمیع غافرین از ثقات محدثین و مشایخ مسندين^(۵) این خبر را نقل نموده از آن جمله است اخطب

(۱) برانداختند (۲) امتراج و مخلوط نمودن

(۳) تمیز دهد خوب را زبد (۴) ذخیره دانشمندان

(۵) استادان حدیث

خوارزم صاحب این ترجمه که در کتاب مناقب امیر المؤمنین علیهم السلام روایت حدیث تشییعه کرد و از چند طریق این منقبت عظمی و مکرمت کبری را نقل نموده و رسم معتاد و سیر مؤلف و سنت جاریه صاحب عقبات الانوار است که از جهت تشیید اساس احتجاج و اتفاقان بنیان استدلال هر حدیث که از هر طریق اثبات می‌کند نقله و روایت و رجال آن طریق را ترجیح می‌فرماید، و شرح احوال و مرائب و ثابت و ثابت و عدالت ایشان را از کتب معتبره قوم ایران مینماید، و غالباً برسبیل استطراد (۱) و تصحیح اعتماد و استناد بر شهادت موسقین و معدلین ایشان تراجم موثقین و معدلین را نیز از مظان معتبر و مواطن معتمد اخراج کرده و در خلال سخن‌مندرج ساخته و هکذا بقدر مسas العاجه در ذکر مرائب اعتبار نقله آن اخبار که محل تمارع و تشاخر است بکو شیده فبناءً علی هذه السیرة المألفة والسنۃ الجاریه و الرسم المعتاد والشرط المنعقد عليه الكتاب .

آنچنان شرح احوال و ترجمه اخبار اخطب خوارزم رادر ضمن وجهشا نزدهم از جوهر اثبات حدیث تشییعه و ابطال انکارش غنوی کرده؛ و از موضع کمیر و موقوع معتبر بر حالات و اخبار وی دست یافته؛ و نقل نموده است؛ و بمقتضای سبک مشارکیه و اسلوب سابق الذکر بتراجم معدلین و موثقین و نیز الہام فرموده، و بر احوال کسانی که از اخطب خوارزم روایت می‌کنند نیز اشارت آورده، و عبارات آنچماعت راهنم که مشتمل است بر نقل و روایت از اخطب خوارزم از کتب ایشان اخراج کرده، و در ضمن سخن اندراج داده است، و احیاناً تعریف آنکتب راهنم از کشف الظنون بل وغیره بازنموده؛ و کاهی علی عاده المتعارفه از فاتحة تصانیف و تألیفاتی که از آنها نقل کلام می‌کنند نیز سخنی عینها می‌ورد تا بر شرائط والتزامات و تعهدات مصنف آنها و یا بر جهات و مطالب دیگر که در مقام احتجاج واستدلال بکار است تنبیه فرموده باشد. علی الجمله آن میر نصیر بر (۲) و حبیر کبیر مئونه تبع و تجشم (۳) استقر از در این ترجمه وبسیاری از تراجم علماء

(۱) مناسبت یک کلام کلام بدیگری آوردن

(۲) داشتمند فطن و حاذق (۳) زحمت و مشقت

عظام و فحول فخام از ما کفایت فرموده است.

شکر الله همسا عیه وایده فی مستقبل عمره کما ایده فی ماضیه . و ما در هر تر جسمه و شرح احوالی که از عقبات الا ندوار نه میکنیم تصری که ضرورداریم فقط ترجمان بر خی از عبا هر (۱) عربیه است ؟ که برای خروج از عهده شرطی که در ابتدائالیف این نامه نامی التزام شده است ناچار میباشد جمیع تراجم این کتاب را بر باک نسق و اسلوب ساخت و گرنه ذکر احوال دیگر رجال بر سریل اجمال در ضمن شرح اخبار کسی بمناسبت و تقریباتی که پیش میآید در حقیقت خود اکمال شرح احوال آنکس است ؟ علاوه آنکه در کتب رجالیه هر چه اسامی رجال و مصادیق هو ضوع تألیف بیشتر مذکور افتاد ؟ ومکرر معرفی شوند مطلوب است ، اگر چند هر یک از آنها عنوان مخصوص و ترجمه علیحده نیز داشته باشند ، باری صاحب عقبات الانوار میفرماید وجه شانزدهم از وجوده اثبات حديث تشییه ، و ابطال انکار مخاطب وجیه آنکه : ابوالمؤید موفق بن احمد بن ابی سعید اسحاق المعروف با خطب خوا رزم این حديث شریف را بطرق متعدد روايت نموده ؛ چنانچه در کتاب المناقب بعد قتل حدیثی باین استناد اخبرنا الشیخ الزاهد الحافظ ابوالحسن علی بن احمد العاصی الخوا رزمی قال . اخبرنا الشیخ القضاۃ اسماعیل بن احمد الوعاظ ، قال اخبرنا ابوبکر احمد بن الحسین البیهقی النجفی

وبهذاالسناد عن احمدبن الحسين هذاقال : اخبرنا ابوعبدالله الحافظی التاریخ قال حدثنا . ابو جعفر محمد بن احمد بن سعید قال حدثنا محمد بن مسلم قال : حدثنا عبد الله بن موسی العبدی قال حدثنا ابو عمر الازدی عن ابی زاده الجبر جانی عن ابی الحمراء قال : رسول الله ﷺ من اراد ان ينظر الى آدم فی علمه والی نوح فی فہمه والی یحییی بن زکر یافی زهده والی موسی بن عمران فی بطیمه فلینظر الى علی بن ابی طالب ؓ ؟ قال : احمد بن الحسين البیهقی لم اكتبها الا بهذاالسناد والله اعلم .

يعنى ابوالحرماء كفت كه رسول الله (ص) فرمود : هر کس میخواهد نظر نماید بسوی